

DOI: <https://doi.org/10.22141/2307-1257.9.4.2020.218233>

Дорогі друзі!

For citation: *Pochki*. 2020;9(4):197. doi: 10.22141/2307-1257.9.4.2020.218233

Слоган цього номера — «Вчіться горіти довго».

До нього притча.

В одній країні жив старий майстер бойових мистецтв. Одного разу, коли він вів заняття з учнями, до нього підійшов молодий боєць, відомий своєю брутальністю та жорстокістю. Його улюбленим прийомом була провокація: вивести супротивника із себе, щоб той, осліплений люттю, відповідав на виклик і робив помилки, а в результаті програвав. Цей молодий хлопець почав ображати старого, кидав каміння, плювався, лаявся останніми словами.

Але старий залишався незворушним і продовжував заняття. У кінці дня роздратований і втомлений задирака забрався геть, визнавши свою поразку. Учні були здивовані тим, що старий витерпів стільки образ, і запитали його: «Чому ви не викликали його на бій? Невже злякалися поразки?»

Старий майстер відповів: «Якщо хтось підходить до вас із подарунком і ви не приймаєте його, кому буде належати подарунок?» — «Своєму колишньому господареві», — відповів один з учнів.

Те саме стосується кривди, заздрості, ненависті, люті. Доти, поки ти не приймеш їх, вони належать тому, хто їх приніс. Не приймайте близько до серця те, що говорять злі й недалекі люди, нехай їхнє зло залишиться з ними. Вчіться бути яскравими, проте витриманими все своє життя — вчіться горіти довго.

З повагою, Дмитро Іванов ■

